

Az észlelhető valóságból mindannyian mást ragadunk ki. Szemlélődésünk sokszor felszínes, és gyakran elsikkad a lényegi, az igazi tartalom. A valóságot más perspektívából láttatni, mint amihez általában hozzászoktunk, művészet.

66 Gyarmati Kata

CSÖNDESEK

KIÁLTVÁNYA

KEVÉS (A) SZÓ(VAL)...

Fülöp Péter fotói a vizuális és verbális érzékenységünket is próbára teszik. Olyan rendkívüli erővel komponál tartalmat, hogy semmi esetre sem maradhatunk kívülállóak az ő képeit szemlélve. Talán nem túlzok,

ha azt mondom, hogy egy meditációs kalandra kapunk meghívót. A ő szubjektív meglátása hirtelen objektivitássá válik, egyértelműnek tűnő közös tudássá, majd egyszerre ismét azon kapjuk magunkat, hogy befelé figyelünk, mert Fülöp Péter képeinek értelmezésénél nem hagyható ki a szemlélődésben kifejtett hatás, az a belső világ, amelyet nekünk kell hozzátennünk ahhoz, hogy bevonódjunk az ő szeme által előhívott legbelsőbb valóságunkba, ahol olyan vaskos emberi princípiumok laknak, melyeket gyakran hét lakat alatt őrizve, jól elrejtve bújtatunk.

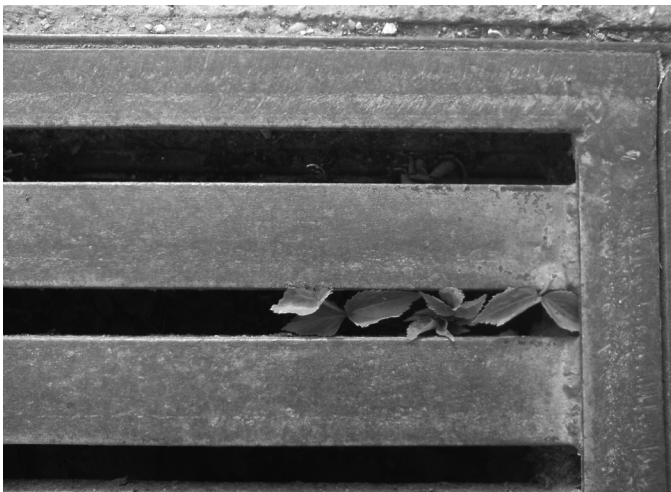
Nemes egyszerűséggel fordítják Fülöp Péter művei lelki szemünket befelé.

Fülöp Péter: Hölgyválasz

A *Hölgválás* és a *Kitörési kísérlet* című képeken remekül lehet szemléltetni ezt a fajta finom fogalmazást, de mondhatnám azt is, kemény bírálatot – ez is mily érdekes, hogy bármelyik lehet a kettő közül. Azt sem hagyhatom ki a gondolatmenetből, hogy talán az én, személyes szűrőmon akadt fenn ez a két kép, mert mint említettem, a szubjektum 67 aktív alkotóvá válik a fotók szemlélésénél. Ez is meglepő és váratlan, hogy hirtelen sokdimenzióssá növi magát egy pillanat alatt ez a „semmi kis dolog”, a kép, és lehetőséget ad nekem, a befogadónak arra, hogy kreáljak egy másik valóságot, egy különbejáratú, saját világot a fényárnyékok határára. Figyelő szemünk befelé fordul, és azt hiszem, hogy ebben a zord világban ez nem kevés.

Fülöp Péter: Kitörési kísérlet

A *Hölgválás* számomra a magány tökéletes megfogalmazása. A *Kitörési kísérlet* az optimizmus jelképe. Másnak talán mást jelentenek ugyanezek a képek. Ami talán a legérdekesebb feladatunk, hogy a nyomára bukkanjunk annak, hogyan lehetséges az, hogy egy kockás kőpadló, egy pár fekete női cipő – a hozzátartozó láb csak sejteti magát –, valamint a cím; *Hölgválás*, létrehoz egy olyan hatást, amiről a magány jut eszébe a befogadónak. Ami nem csupán egy érzés. Szubjektíven persze az. Valójában csak egy fogalom.

Ez érvényes a *Kitörési kísérletre* is. Rácsok közül kapaszkodik felfelé egy csöppnyi zöld. A címmel együtt: életézés.

Fülöp Péter munkáit laikus befogadóként volt szerencsém megismerni. Nem tisztem a fotók technikai-szakmai elemzése. Biztos vagyok benne, hogy a szavak, címek és a fotók összhatása mindenkiben, ha nyitott lélekkel néz, megindít egy belső regényt. Egy regényt, ami bennünk volt, de amit e képek nélkül talán elfelejtettünk volna újraolvasni.